

De Grote Conjunctie van 2020 en de Verlossing van Mars

In het vorige artikel beschreef ik de rotatie van de Gouden Driehoek door de dierenriem naarmate deze 8-10 graden naar voren gaat. Het artikel bevatte enkele verwijzingen naar de toekomst, tot de terugkeer van de huidige hoek naar zijn oorspronkelijke punt in 6 v.Chr. in ongeveer 2500 n.Chr. tijdens de volgende Oriphieltijd. In dit tweede deel van het artikel over het verloop van deze Grote Conjunctie kijken we terug in de geschiedenis en richten we ons op de Grote conjunctie van 1603 AD als voorbeeld van hun rol in de esoterische geschiedenis.

Wat we in de westerse traditionele geschiedenis leren is vooral vanuit het perspectief van de overwinnaars, met name de rooms-katholieke kerk beschreven. Maar er bestaat een esoterische traditie die door en onder de exoterische geschiedenis doorloopt. Het begrijpen van deze afstammingslijnen van deze Grote Conjuncties is het volgen van deze esoterische geschiedenis. Deze samenvoegingen zijn de wegwijzer van deze worsteling tussen de voortzetting van de esoterische stroom en de uiterlijke geschiedenis als gevolg van het opstijgen van het materialisme. We mogen dankbaar zijn dat Rudolf Steiner een grote rol heeft gespeeld bij de toegang tot en de presentatie van deze verborgen geschiedenis voor onze diepere kennis van de wereldgebeurtenissen. Door het volgen van het traject van deze Grote Conjuncties in de tijd kan dit esoterische perspectief de krachten die uit deze conjuncties en andere verschillende interplanetaire relaties werkzaam zijn, belichten.

Zoals gezegd vergt het ongeveer 2500 jaar voor een volledige omwenteling van deze Grote Driehoek, en 5000 jaar voor twee omwentelingen. Deze grote cycli zijn wat in het Boeddhisme "KalachakraKalachakra" wordt genoemd, wat het wiel van de tijd betekent en ze volgen de cycli van 60 jaar. We zien hier dus het verband met het ritme van de Grote Conjuncties. In Kalachakra vinden we ook het woord chakra, de naam voor de geestelijke organen in het menselijke etherische lichaam die ook als "wielen" zijn. Kal-

achakra is van toepassing op het grote wiel van de tijd dat historische periodes intekent en zijn leer zou zijn neergedaald op de mensheid uit het koninkrijk Shambala, dat de mensheid heeft verloren en toch op een dag weer zal vinden.

Een voorbeeld van deze Kalachakra-cycles is om terug te gaan naar de Grote Conjunctie van 482 BC. Dit was de sterfdatum van Boeddha, die zijn laatste incarnatie op aarde afsloot. De Grote Conjunctie van dat jaar stond in wezen op dezelfde plaats als de huidige Grote Conjunctie van 2020 in het begin van de Steenbok. Zo is deze Kalachakra van de Gouden Driehoek (ongeveer 2500 jaar) sinds het einde van Gautama Boeddha's fysieke incarnaties en zijn opstijging naar zijn huidige werkzaamheden buiten de fysieke belichaming in deze cirkel rondgekomen. Er wordt gezegd dat zijn laatste woorden aan zijn discipelen waren: "Wees een licht voor jezelf". Natuurlijk, tussen deze opstijging van de Boeddha tot aan dit jaar, is het werk van de Boeddha zichzelf getransformeerd in zijn dienst aan de gebeurtenis van Christus. Rudolf Steiner beschrijft Boeddha als de bezieler van de prediking van Johannes de Doper; als de engelachtige verkondiging aan de Herders bij de geboorte van de Lukas Jezus; en als de drager van de wijsheid in het astrale karakter van de Lukas Jezus jongen tot zijn 12e jaar en zijn vereniging met de Zathustra Jezus. De Boeddha onderging dus ook een grote transformatie in dienst van de Christusimpuls. Een Kalachakra in de toekomst, nog eens 2500 jaar verder brengt ons tot ongeveer 4500 na Christus. Dit zal de tijd zijn dat de Maitreya Bodhisattva zal opgaan tot het Boeddhaschap.

Dit hoekpunt van de Gouden Driehoek die zich nu voordoet, kan worden gevolgd door belangrijke gebeurtenissen in de esoterische christelijke stroom en de veranderingen in het menselijk bewustzijn in relatie tot de opkomst van de moderne intelligentie. Bijvoorbeeld, deze afstammingslijn van conjuncties valt samen met de geboorte van Augustinus in 352 AD; met de oprichting van de Keltisch Christelijke Kerk op Iona door de heilige Columba in 590 AD; met de tijd dat Percival Graalkoning wordt in 888 AD; met de vernietiging van de Tempeliers die begint in 1306. Meer recentelijk kan het in verband worden gebracht met het begin van het publieke werk van Rudolf Steiner in 1901. Maar voor dit artikel zullen we ons richten op deze conjunctie die zich in 1603 voerde.

Ik heb deze bijzondere conjunctie gekozen in de afstammingslijn van de conjuncties van voor 6 v.Chr. omdat die, net als de conjunctie van 2020, ook tijdens de winterzonnepunt viel. In feite is het de enige andere voorafgaande conjunctie in deze afstammingslijn, voorkomend op de winterzonnepunt. De vorige samenstand in deze afstammingslijn in de winterzonnepunt was in 1305 op 25 december, wat een drievoudige samenstand was die in 1306 gebeurde. Deze Conjunctie van 1603 kondigt een nieuwe geestelijke impuls in de wereld aan, net als het thema van deze conjunctie in 6 v.Chr., met een heel bijzondere gebeurtenis in de esoterische geschiedenis. Deze gebeurtenis brengt de missie van Christian Rosenkreuz en het wezen van de Boeddha samen om te helpen bij een belangrijke taak van genezing voor de mensheid in verband met de sfeer van Mars.

Om het werk van Boeddha en de sfeer van Mars te begrijpen, moeten we eerst kijken naar de relatie van het meditatieve werk om het Mars-chakra te ontvouwen, dat zich in het gebied van de keel bevindt. Het Mars chakra is de 16-bladige lotus, (8 bladen reeds geopend en 8 bladen die nog bewust door de mens ontwikkeld moeten worden). Waar komt deze 16 (8+8) vandaan? Om te beginnen is het een veelvoud van 4, het getal voor de ruimte en ons objectbewustzijn in de materiële wereld. Bij Mars hebben we de kosmische getallen 4, 8 en 16. Hoe is dit gerelateerd aan de planeet Mars? Het correspondeert met het levensritme van Mars in de hemel, in die zin dat het de geometrische vorm is die door Mars in zijn conjuncties en opposities met de Zon wordt gecreëerd voordat hij terugkeert naar dezelfde plaats in de dierenriem. In 16 jaar tijd maakt Mars 8 conjuncties met de Zon die een dubbel vierkant vormen, dat ook een achthoek (achtzijdige vorm) is. Dus, Mars heeft een intieme connectie met deze "viervoudigheid", met de ruimte, met de materiële objectwereld en ons vermogen om de confrontatie er mee aan te gaan. Daarom is het diep verbonden met de vrijheid die we vanuit dit bewustzijn hebben ontwikkeld en het aardse-ego dat vanuit dit bewustzijn is opgebouwd, dat de confrontatie met de buitenwereld aangaat om zich bewust te worden van het "zelf". We kunnen dus deze uitdrukking van Mars, die zojuist beschreven is in zijn kosmische bewegingen, zijn kosmische geometrie, nemen en in relatie brengen met het Mars 16-bladige-chakra met de 8 onontwikkelde bladen. In *De weg tot inzicht in hogere werelden (GA 10)* beschrijft Rudolf Steiner de oefeningen om dit chakra te ontwikkelen. Ze zijn het 8-voudige pad van de Boeddha. Zo zien we dat de grote leraar van liefde en mededogen, de Boeddha, een intieme relatie heeft met de sfeer van Mars, in het bijzonder met de transformatie ervan.

Wat was de gebeurtenis die plaatsvond in verband met de Grote Conjunctie in de tijd van Kerstfeest en het winter solstitium in 1603 (de 18e exact), in relatie met de transformatie van Mars? Rudolf Steiner beschrijft deze gebeurtenis op interessante wijze in twee zonnewende-/kerstvoordrachten op 22 december 1912 (zie *Tussen Dood en Wedergeboorte, GA 140* Berlijn, Lezing 5) en op 18 december 1912 (zie *De Missie van Christian Rosenkreuz, Lezing VII*). Ik zal hier eenvoudigweg uittreksels uit Rudolf Steiner opnemen, omdat hij daarin het gevaar voor de mensheid uitlegt van een breuk tussen degenen die de spiritualiteit nastreefden en degenen die de Martiaanse afkomst in de puur materialistische wetenschap nastreefden:

De zielen die op dat moment door de Mars-sfeer trokken, konden alleen de fysieke en materiële aard van de dingen bevatten. Als deze omstandigheden op Mars onveranderd waren doorgedaan, als de fase van verval was voortgezet, zouden de zielen met de krachten van de Marssfeer zijn meegesleurd die hen tot niets anders in staat zouden hebben gesteld dan tot een zuiver materialistische opvatting van de wereld. Desalniettemin waren de resultaten van het verval van Mars verantwoordelijk voor het ontstaan van de moderne natuurwetenschap; deze krachten stroomden met zoveel kracht in de zielen van de mensen dat zij tot triomf na triomf op het gebied van de materialistische kennis van de wereld leidden; en in het verdere verloop van de evolutie zou deze invloed uitsluitend hebben gewerkt voor de bevordering van de materialistische wetenschap, al-

leen voor de belangen van de handel en de industrie, van de uitwendige vormen van cultuur op de Aarde.

Het zou mogelijk zijn geweest om een klasse van mensen te vormen die volledig onder invloed van bepaalde oude Marskrachten en alleen geïnteresseerd in de externe cultuur; deze mensen zouden geconfronteerd zijn met een andere klasse van individuen, bestaande uit volgelingen van Franciscus van Assisi, met andere woorden, van het naar het christendom getransporteerde boeddhisme. Een wezen als de Boeddha, die tot aan de tijd van Franciscus van Assisi heeft doorgewerkt zoals eerder aangegeven, zou op aarde een tegenwicht hebben kunnen vormen tegen de zuiver materialistische opvatting van de wereld door sterke krachten in de zielen van de mensen te gieten. Maar dit zou hebben geleid tot de vorming van een klasse van individuen die alleen in staat zijn om een monnikenleven te leiden volgens het patroon van Franciscus van Assisi; en alleen deze individuen zouden in staat zijn geweest om de omvang van het spirituele leven te bepalen.

Als deze stand van zaken was gebeven, zou de mensheid zich meer en meer in twee klassen hebben verdeeld: de ene bestaande uit degenen die volledig waren toegewijd aan de belangen van het materiële bestaan op de aarde en de vooruitgang van de externe cultuur, en de andere klasse, vanwege de voortdurende invloed van Boeddha, zou hebben bestaan uit degenen die de spirituele cultuur stimuleerden en in stand hielden. Maar de zielen die tot deze laatste klasse behoren zouden, net als Franciscus van Assisi, niet in staat zijn geweest om deel te nemen aan externe, materiële vormen van beschaving. Deze twee categorieën van mensen zouden steeds sterker van elkaar gescheiden zijn geraakt. Aangezien de onvermijdelijkheid van deze toestand profetisch kon worden voorzien, werd het de taak van het individu die wij kennen onder de naam van Christian Rosenkreuz om een dergelijke scheiding te voorkomen in de verdere evolutie van de mensheid op de Aarde. Christian Rosenkreuz voelde het als zijn missie om aan elke menselijke ziel, die waar dan ook leeft, de mogelijkheid te bieden om op te stijgen naar de hoogten van het geestelijk leven.

Maar in de wijze raadgevingen van de geestelijke werelden werden stappen ondernomen om de ergste vorm van dit kwaad op aarde af te wenden. Een conferentie van de grootste en meest geavanceerde individualiteiten werd door Christian Rosenkreuz bijeengeroepen. Zijn meest intieme leerling en vriend, de grote leraar Boeddha, nam deel aan deze raadgevingen en aan de genomen beslissingen. Op die spirituele Conferentie werd besloten dat Boeddha voortaan zou verblijven op Mars en daar zijn invloed en activiteit zou ontplooien. Boeddha droeg zijn werk over aan Mars in het jaar 1604. En op Mars verrichtte hij een daad die vergelijkbaar is met die van Christus op aarde in het Mysterie van Golgotha.

... en in de zeventiende eeuw ging Boeddha, de Vredevorst, naar Mars - de planeet van oorlog en conflict - om daar zijn missie uit te voeren.

... Het was mogelijk om van de mensheid de dreigende scheiding in twee klassen af te wenden, zodat de mensen naar binnen toe verenigd zouden blijven. En degenen die zich op de esoterische ontwikkeling richten, ondanks hun opname in het praktische leven, kunnen hun doel bereiken omdat de Boeddha werkt vanuit de sfeer van Mars en niet vanuit de sfeer van de Aarde.

De daad van Boeddha voor de Mars-sfeer vond dus plaats in 1604 en gaf een nieuwe geestelijke impuls, met deze Grote Conjunctie die plaatsvond in december, nabij de zonnewende, 1603. Nu kunnen we de locatie van deze Grote Conjunctie toevoegen om het gehele plaatje in te vullen. De samenstand vond plaats in het sterrenbeeld Schorpioen. Schorpioen is dat sterrenbeeld dat diep verwant is aan de afdaling van de mensheid in het materialisme, de "val" in de materie. Het is die constellatie in de drievoudige imaginatie van Michael die Sophia (Maagd) verdedigt tegen de Draak (Schorpioen) waarin de kosmische intelligentie was neergedaald. In het algemeen moeten we bij Schorpioen door de mysteries van de dood heen gaan, dat wil zeggen het doodsperspectief van het materiële bestaan. Maar we hebben ook de associatie van Schorpioen met het " Geest-Zelf ", de transformatie van het astrale/bewustzijnskarakter dat is neergedaald en de kracht van het verrijzenis potentieel. Het werk van Boeddha voorafgaand aan deze daad op Mars, was verbonden met deze transformatie van het astrale lichaam, maar zou hebben geleid tot een spirituele ontwikkeling die losstaat van de materiële praktische sfeer van het leven. Christian Rosenkruuz (en de Rozenkruisers taak) erkende de noodzaak om deze scheiding te voorkomen en om de spiritualiteit in het domein van het materiële leven te brengen. Dit is natuurlijk ook de opdracht van de spirituele wetenschap die Rudolf Steiner uit deze rozenkruiser stroom heeft gehaald.

Maar laten we verder kijken naar deze Conjunctie in de Schorpioen. Het vindt niet alleen plaats in het sterrenbeeld Schorpioen, maar in het hart van Schorpioen, bij de ster Antares. Wat betekent Antares? Het betekent "zoals Mars". Er wordt gezegd dat dit komt door het rode licht, zoals de planeet Mars, maar we kunnen het dieper liggende aspect van wat Antares betekent "zoals Mars", en de relatie van Mars met deze evolutionaire taak om de mensheid in het materialisme en de fysieke objectwereld te brengen, hieronder bekijken. We hebben dus deze "kosmische tijdmeting" van deze Grote Conjunctie bij de ster Antares en de daad van Boeddha voor de sfeer van Mars in 1604.

We kunnen ook kijken naar een andere belangrijke sterren gebeurtenis op hetzelfde moment, ook in de regio van Schorpioen, eigenlijk tussen Schorpioen en het sterrenbeeld Ophiuchus. In dit sterrengebied zag Kepler in oktober 1604 een SuperNova, hoewel hij niet de eerste was die deze observeerde. Hij en andere astronomen waren blijkbaar geïnteresseerd in het waarnemen van de conjunctie van Mars en Jupiter en Saturnus in die tijd, die zij zagen als een gunstige conjunctie, verbonden met de Ster van Bethlehem! Deze Super Nova was enkele maanden zichtbaar en een paar weken lang zelfs overdag. Het was de tweede supernova die in een generatie werd waargenomen, de andere was de supernova die Tycho Brahe in 1572 in Cassiopeia zag. Er zijn geen supernova's meer waargenomen in onze Melkweg sinds deze in 1604. Rudolf Steiner zegt dat een Nova een nieuwe impuls geeft aan het spirituele aura van de aarde vanuit

de spirituele wereld. Er wordt beschreven dat Kepler, na maandenlang de supernova te hebben bestudeerd, zijn inspiratie kreeg voor de elliptische banen van de planeten die alle voorgaande astronomische tradities doorbraken. Het was een mysterie dat hem jarenlang had verbijsterd en de ontdekking ervan was gebaseerd op het werk van Tycho Brahe. Met dit besef verklaarde Kepler dat hij "Mars had overwonnen". In zekere zin is Kepler's levenswerk een stap in deze richting van de vergeestelijking van Mars, want voor hem was dit een wetenschappelijke weergave van de geestelijke/morele wereldorde van de kosmos, een overbrugging van de afgrond tussen de geestelijke wereldorde en de materialistische wereldopvatting.

In deze Grote Conjunctie van 2020, op de zonnwende, kunnen we dus terugblikken in de geschiedenis naar toen deze lijn van conjuncties ook op een zonnwende voorkwam. Men kan deze hoek terugvoeren tot vele spirituele historische gebeurtenissen die verband houden met de esoterische stroom. Opgemerkt moet worden dat Mars op de dag van deze Grote Conjunctie in 2020 in een vierkant met Pluto stond, waarin men de uitdagingen voor de toekomst kan zien in de voortgezette activiteit van het Marsperspectief in relatie tot het duistere en krachtige rijk van Pluto, dat ook het potentieel voor de hoogste transformatieve activiteit bevat. Het is een oproep aan ons om spiritualiteit in de realiteit van de wereld te brengen in ons eigen doen en laten, in onze huidige uitdagingen in relatie tot de natuur, tot de wetenschap en tot maatschappelijke vormen die allemaal nog gebaseerd zijn op het materialistische wereldbeeld.

Jonathan Hilton

10 januari 2021